

РЕШЕНИЕ

№ 4386
гр. София, 12.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова
ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4784** по описа за **2011** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Българското национално радио (БНР) гр.София, бул. „Драган Цанков” № 4 срещу РЕШЕНИЕ от 07.04.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 2-ри състав по нахд № 13359/2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 50 от 28.09.2010 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медици (СЕМ), с което на основание чл.126, ал.1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) му е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон съгласно чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК. Касаторът посочва, че поведението на журналиста Петър Волгин по време на предаването „Деконструкция”, излъчено на 10.07.2010 г. по програма „Хоризонт” на БНР не може да ангажира отговорността на БНР, като нито в НП, нито в хода на съдебното производство, бил конкретизиран и изследван въпроса, по какъв начин поведението на журналиста ангажира отговорността на касатора. Посочва, че в АУАН и НП нарушението не е детайлно описано, като административно наказващият орган (АНО) се е задоволил да цитира нормите на закона, без да конкретизира действията или бездействията, с които БНР е допуснало нарушение на забраната за „недопускане” на създаване и разпространение на предаване, внушаващо нетърпимост между гражданите. Подчертава характера на отговорността на достъвчика на медийни услуги, която съгласно чл.4, ал.1 ЗРТ била изцяло „редакционна”. Поддържа съображения за маловажност на случая по

смисъла на чл.28 ЗАНН. Подробни съображения излага в писмени бележки от 16.09.2011 г.

Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението от 07.04.2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 2-ри състав по нахд № 13359/2010 г. и по същество на спора да отмени наказателно постановление № 50 от 28.09.2010 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медици.

Ответникът по касационната жалба председател на СЕМ оспорва жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Със съдебно решение от 07.04.2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 2-ри състав по нахд № 13359/2010 г. е потвърдил наказателно постановление № 50 от 28.09.2010 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медици, с което на БНР на основание чл.126, ал.1 от Закона за радиото и телевизията е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя [REDACTED] както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че НП е издадено от компетентен АНО, при спазване на процесуалните разпоредби и правилно приложение на материалния закон. Приел е, че е налице обидно квалифициране от страна на водещия Петър Волгин на политическите привърженици на Иван Костов, като определянето на част от слушателите и група граждани изобщо като психопати е ярка проява на несъобразяване с общоприети етични принципи. С оглед общественото влияние на водещия съдът е приел, че *поведението* му може да се квалифицира като внушаване на нетърпимост към лица с определена политическа принадлежност.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НК, 2-ри състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материално правните норми.

Касационната инстанция напълно възприема съобразно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН фактическите обстоятелства, установени

правилно от СРС. Както в АУАН, така и в НП, е възпроизведено съдържанието на предаването „Деконструкция”, излъчено по БНР на 10.07.2010 г. в интервала от 13:40 ч. до 13:45 ч. и от 03:18 ч. до 04:01 ч. След изложение на разговора на водещия Петър Волгин с двама слушатели в АУАН и в НП е посочено, че с „излъчването на гореописания разговор националният обществен доставчик на радиоуслуги БНР е допуснал създаване и предоставяне за разпространение на предаване, внушаващо нетърпимост между гражданите”. Това поведение е преценено като нарушение на чл.17, ал.2 вр.чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ. За констатираното нарушение е съставен АУАН № 203/19.07.2010 г. Касаторът се е възползвал от правото си да представи допълнително писмено възражение по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН вх.№ 17-00-12/22.07.2010 г. с приложени писмени доказателства. Посочено е във възражението, че Програмно-творческият съвет на програма „Хоризонт” на свое заседание на 14.07.2010 г. след запознаване с обясненията на г-н Волгин, взел решение, че същият следва публично да се извини на слушателите за некоректния тон, което било сторено в следващото предаване „Деконструкция” на 17.07.2010 г. За същия случай на журналиста Петър Волгин и на директора на програма „Хоризонт” Калина Станчева било наложено дисциплинарно наказание. Издадено било обжалваното пред СРС наказателно постановление № 50/28.09.2010 г. на председателя на СЕМ.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, приема, че НП е постановено при неправилно приложение на материалния закон. Като не е констатирал тази негова законосъобразност районният съдия е постановил неправилен съдебен акт по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. В АУАН № 230/19.07.10 г. и в НП № 50/28.09.2010 г. липсва описание на конкретно поведение на доставчика на медийни услуги (БНР), което може да бъде квалифицирано като нарушение по чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ. Касае се за санкционно производство, в което не е достатъчно описанието на нарушението да се ограничи до буквално възпроизвеждане на съдържанието на разговора на журналиста Петър Волгин с двама слушатели, изведено от контекста и съдържанието на цялото предаване, след което да се възпроизведе текста на нарушената норма с посочване, че е налице административно нарушение. Не е направено разграничаване между поведението на журналиста, което в цитираната част от предаването „Деконструкция” на 10.07.2010 г. безспорно е далеч от професионализма и по недопустим начин съдържа обидни изрази към група граждани с оглед на тяхната политическа принадлежност и задълженията на касатора като доставчик на медийни услуги. В този смисъл в решението на районния съдия се съдържат правилна преценка на поведението на журналиста Петър Волгин, като изрично е посочено „в настоящия случай е налице обидно квалифициране от страна на водещия на

политическите привърженици на Иван Костов”, но не е взето предвид, че наказаното лице е доставчикът на медийната услуга БНР. Конкретното поведение на наказаното лице за нарушение на чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ не е достатъчно да се опише чрез буквално възпроизвеждане на текста на нарушените норми. Така в АУАН и НП не е посочено, защо следва да се ангажира отговорността на доставчика на медийни услуги, нито в какво се изразява неговото действие или бездействие. АНО се е задоволил да преповтори съдържанието на законовите норми, което е недостатъчно в едно санкционно производство.

Съобразно пар.23 от Преамбюла на Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година понятието "редакционна отговорност" е основополагащо за определяне на *ролята* на доставчика на медийни услуги и, следователно, за дефинирането на аудиовизуалните медийни услуги. По идентичен начин е определен доставчика на медийни услуги в нормата на чл.4, ал.1 ЗРТ като лице, което носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана. Съгласно същата разпоредба редакционната отговорност се изразява в ефективен контрол върху избора на предавания и тяхната организация. Осъществяването на този ефективен контрол и изобщо намесата чрез контрол в обществени отношения с широко прокламирана свобода на медиите (чл.39, ал.1 от Конституцията и чл.11, ал.1 ЗРТ) следва да се извършва при строго спазване на принципите на целесъобразност и пропорционалност. Т.е. ограничаването и намесата (в смисъл на контрол) не трябва да засяга в по-голяма степен от необходимото за постигане на целта (свободно изразяване на мнение). Съществува крехък баланс между възможно вредно съдържание на предоставяната медийна услуга от една страна и от друга страна - свободата на информация и медийния плурализъм, който в случая не е изследван, не е съобразен, нито е посочено, в какво конкретно се изразява нарушението, какво е следвало да бъде дължимото поведение, как конкретно е допуснато нарушение предвид качеството на наказаното лице, което не е лицето, което води живото предаване и съответно и допуснало обидни квалификации по отношение на група граждани. Още повече, че като нарушена е посочена норма – принцип, от която трудно може да бъде извлечен фактически състав на конкретно задължение, неизпълнението на което да бъде вменено в нарушение.

Значимостта на медийните услуги е подчертана в пар.3 от Преамбюла на Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна

дейност, конкретно аудиовизуалните услуги - аудиовизуалните медийни услуги са колкото икономически, толкова и културни услуги. Тяхното нарастващо значение за обществата, демокрацията — по-специално чрез гарантиране на свободата на информацията, многообразието на мненията и медийния плурализъм, образованието и културата е основание за прилагането на специфични правила към тези услуги. Мерките, предприети за защита на физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните лица и на човешкото достойнство, следва да бъдат внимателно балансираны с основното право на свобода на изразяването, установено в Хартата за основните права на Европейския съюз. Касае се за две основни свободи, защитени от Хартата на основните права на ЕС – човешкото достойнство, което следва да се зачита и защитава (чл.1 ХОПЕС) и свобода на изразяване на мнение и свобода на информация (чл.11 ХОПЕС). Съгласно чл.11, пар.1 ХОПЕС всеки има право на свобода на изразяването на мнения, което право включва свободата да отстоява своето мнение, да получава и да разпространява информация и идеи *без намеса на публичните власти и независимо от границите*. Подобна забрана за контрол от страна на държавни органи е прогласена в разпоредбата на пар.47 от Преамбюла на Директива 2007/65/ЕО - мерките, предприети в защита на тези интереси, не следва да се прилагат посредством *предварителен контрол* върху аудиовизуалните медийни услуги от страна на държавни органи.

Разпоредбата на чл.1, б."в" от Директива 2007/65/ЕО определя **"редакционна отговорност"** като упражняването на ефективен контрол както върху избора на предавания, така и върху тяхната организация, както в хронологичен ред при телевизионни излъчвания, така и в каталог при аудиовизуални медийни услуги по заявка. Посочено е, че редакционната отговорност не включва непременно юридическа отговорност съобразно националното законодателство по отношение на *съдържанието* на предоставената услуга. Респ. "доставчикът на медийна услуга" е определен като физическо или юридическо лице, което носи редакционна отговорност за избора на аудиовизуалното съдържание на аудиовизуалната медийна услуга и определя начина, по който тя е организирана. След закрепване на принципа за пълна свобода на приемането и препредаването на аудиовизуални медийни услуги, разпоредбата на чл.4 от директивата въвежда следните ограничения на тази свобода:

- обществен ред, по-специално предотвратяване, разследване, разкриване и съдебно преследване на престъпления, включително защита на непълнолетните и борбата срещу подбуждането към омраза въз основа на раса, пол, религия или националност и накърняване на човешкото достойнство на отделни лица,

- опазване на общественото здраве,

- обществена сигурност, включително гарантиране на националната сигурност и отбрана,

- защита на потребителите, включително инвеститорите.

Следва да се приеме, че ценностите, обявени за защитими в противовес с неограничената свобода на изразяване на мнение, са действително основополагащи ценности, касаещи цялото общество – обществен ред, здраве, сигурност. Подбуждането на омраза въз основа на политическа принадлежност в условията на политически плурализъм, при това осъществено чрез поведението на доставчик на медийна услуга, не може да бъде описано само чрез буквално възпроизвеждане на законовия текст на нарушената норма. Ето защо следва да се приеме, че съставът на нарушението „недопускане на предавания, внушаващи нетърпимост между гражданите” не е описан по изискуемия законов ред в нарушение на чл.42, т.4 ЗАНН, което е пренесено в обжалваното НП в нарушение на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Като не е констатирал това съществено процесуално нарушение, което не може да бъде saniрано в хода на съдебното производство, районният съдия е допуснал отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал .2, предл. второ АПК обжалваното решение следва да бъде отменено като неправилно. На основание чл.222, ал.1 АПК следва да бъде отменено обжалваното пред СРС наказателно постановление. Водим от горното Административен съд София - град, II-ри Касационен състав,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 07.04.2011г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 2-ри състав по нахд №13359/2010 г. и **вместо него**

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 50 от 28.09.2010 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медици (СЕМ), с което на Българското национално радио на основание чл.126, ал.1 от Закона за радиото и телевизията е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

РЕШЕНИЕ

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. София, 07.04.2011 г.

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 2-ри състав в публично заседание на петнадесети март две хиляди и единадесета година в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВИРЖИНИЯ ПЕТРОВА

при секретаря В. Александрова, като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 13359** по описа за **2010 година** и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление (НП) № 50 от 28.09.2010 г., издадено от доц. Георги Лозанов Георгиев, на длъжност Председател на Съвета за електронни медии (СЕМ), с адрес гр. София 1574, бул. „Шипченски проход“ № 69, въз основа на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 203 от 19.07.2010 г., съставен от [REDACTED] на длъжност старши експерт в СЕМ, с което на **БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО РАДИО, БУЛСТАТ/ЕИК: 000672343**, с адрес гр. София 1040, бул. „Драган Цанков“ № 4, представлявано от Валерий Илиев Тодоров – генерален директор, на основание чл. 53 от ЗАНН, чл. 126, ал. 1 във връзка с чл. 127, ал. 2 и в нарушение на чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за радиото и телевизията е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лв.

Жалбоподателят Валерий Илиев Тодоров, в качеството си на генерален директор на БНР, моли НП да бъде отменено като неправилно, незаконосъобразно и немотивирано. Същият счита, че в обжалваното НП липсват мотиви, които да посочват по какъв начин процесното предаване внушава нетърпимост между гражданите. В жалбата се посочва, че осъщественото нарушение представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, поради което наложената имуществена санкция се явява явно несправедлива. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли съставеното НП да бъде отменено.

Административнонаказващият орган – Председателят на Съвета за електронни медии, чрез процесуалния си представител, поддържа процесното НП като правилно и законосъобразно и моли да бъде потвърдено от съда. В съдебно заседание като свидетел по делото е разпитан актосъставителя [REDACTED]. Същата е представила диск, съдържащ запис на процесното радиопредаване.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

По делото се установява по несъмнен и категоричен начин, че на 10.07.2010 г. по програма „Хоризонт“ на националния обществен доставчик на радиоуслуги – БНР във времето от 12:20 часа до 14:00 часа е излъчено пряко и на живо предаването „Деконструкция“ с водещ Петър Волгин по темата „Властта и медиите“. В предаването са включени изказвания на водещия и телефонни обаждания на зрители. От приложения по делото запис на предаването в интервала от 13:40 ч. до 13:45 ч. е видно, че в тематично отношение разговорът между водещия и слушател има политическа насоченост, като слушателят изказва личното си мнение относно политиките изобщо,

както и относно личността на водещия. След коментар на слушателка за думите на Петър Волгин „Ами това не е ли психо, да харесваш Костов, извинете?“ в предходния разговор, водещият прави следното изказване: „... не само ще го кажа, ами ще го повторя. Който харесва Костов, е психопат. Така че това си е диагноза. Мола ви, който има тази диагноза, да отиде и да се прегледа. Има съответното лечение. Има съответните медикаменти, които могат да оправят тази работа. Нали това ми е и мойта работа, по някакъв начин да давам диагноза на хората, които се обаждат.“

На 19.07.2010 г. свидетелят по делото [REDACTED] – старши експерт в СЕМ, е съставила АУАН № 203/19.07.2010 г. пред свидетелите [REDACTED] и [REDACTED] срещу Българското Национално Радио, БУЛСТАТ/ЕИК: 000672343, с адрес гр. София 1040, бул. „Драган Цанков“ № 4, представлявано от Валерий Илиев Тодоров – генерален директор, за това, че на 10.07.2010 г. в предаването „Деконструкция“, излъчено от 12:20 ч. до 14:00 ч. по програма „Хоризонт“ на националния обществен доставчик на радиоуслуги – БНР във времето от 13:40 ч. до 13:45 ч. е проведен разговор, чрез който се допуска внушаване на нетърпимост между гражданите.

Въз основа на АУАН № 203/19.07.2010 г. е издадено и атакуваното НП № 50/28.09.2010 г. от 28.09.2010 г., издадено от доц. Георги Лозанов Георгиев – Председател на СЕМ, гр. София, бул. „Шипченски проход“ № 69, с което на жалбоподателя, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 126, ал. 1 във връзка с чл. 127, ал. 2 от ЗРТ и за нарушение на чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗРТ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лв.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетеля [REDACTED], които кредитира изцяло като единни, вътрешно непротиворечиви, относими към предмета на доказване по делото и депозиранни обективно и безпристрастно пред настоящия съдебен състав, както и въз основа на събраните по делото доказателствени средства – запис от излъченото на 10.07.2010 г. по програма „Хоризонт“ на БНР предаване „Деконструкция“, Покана за съставянето на АУАН с изх. № 17-00-12/14.07.2010 г., Възражение с изх. № ВТ-618/21.07.2010 г от Валерий Тодоров – генерален директор на БНР срещу АУАН № 203/19.07.2010 г. на СЕМ, Протокол № 6/14.07.2010 г. от заседание на Програмно-творческия съвет (Редколегията) на програма „Хоризонт“, Известие за доставяне на НП № 50/28.09.2010 г. от 01.10.2010 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

В настоящия случай производството по реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя БНР е образувано въз основа на акт за установяване административно нарушение № 203/19.07.2010 г. съставен от свидетеля [REDACTED], заемаща длъжността старши експерт в Съвета за електронни медии. Съдът счита, че са налице всички законови изисквания, предвидени в разпоредбите на чл. 37, ал. 1, б. „б“ от ЗАНН във връзка с чл. 117, ал. 1 и чл. 127, ал. 1 от ЗРТ относно компетентността на актосъставителя да констатира нарушения и да съставя актове за същите. В АУАН са налице и предвидените по чл. 42 от ЗАНН реквизити, предпоставящи законосъобразността на акта.

Наказателното постановление, с което е наложено административно наказание „глоба“, е издадено от компетентния, според изискванията на чл. 47, ал. 1, б. „а“ от ЗАНН и чл. 127, ал. 2 от ЗРТ, орган – Председателя на Съвета за електронни медии. Издаденото НП съответства и на изискванията по чл. 57 от ЗАНН, които съдържат минимално изискуемите от закона реквизити, гарантиращи правото на наказаното лице

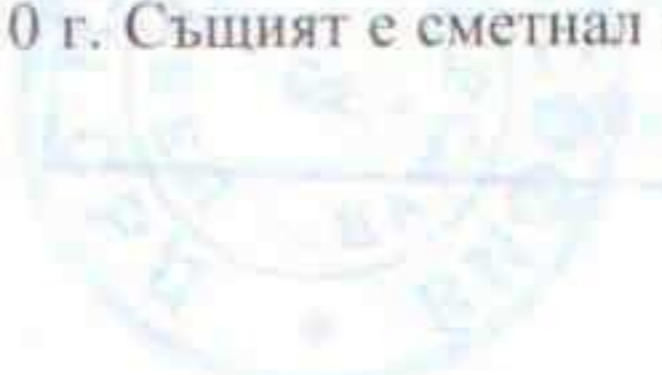
да разбере фактическите и правните рамки на вмененото му нарушение, респективно – да упражни правото си на защита в производството в пълен обем.

От изложеното следва, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати процесуални нарушения, които да са довели до опорочаване на административнонаказателното производство и до нарушение на правото му на защита.

При проверка на правилността на атакуваното НП, съдът счита, че от събраните по делото гласни и писмени доказателства по безспорен начин се установява обективната и субективната съставомерност на деянието, констатирано от актосъставителя [REDACTED] и обективизирано в обстоятелствената част на обжалваното НП по чл. 17, ал. 2 от ЗРТ.

Посоченият състав на административно нарушение предвижда отговорност за доставчик на медийни услуги, ако същият допусне създаване или предоставяне за разпространяване на предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост. В съответствие със законовите разпоредби – чл. 17, ал. 1 от ЗРТ именно доставчикът на медийни услуги, в настоящия случай националният обществен доставчик на радиоуслуги – БНР, носи редакционна отговорност за съдържанието на предоставените такива. Оттук следва, че макар предаването „Деконструкция“ да се излъчва на живо и да не е технически възможна намеса на оператора, няма основания за отпадане отговорността на доставчика на радиоуслуги.

Изрично в посочените за нарушени в НП чл. 10, ал. 1, т. 5 и чл. 17, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията е предвидено, че е недопустимо медийните услуги да подбуждат към ненавист и нетърпимост между гражданите, основани на раса, пол, религия, националност или политическа принадлежност. В настоящия случай е налице обидно квалифициране от страна на водещия на политическите привърженици на Иван Костов. Петър Волгин, в качеството си на журналист от национална обществена медия, е длъжен да спазва минимални професионални изисквания. Определянето на някои от слушателите в частност и на определена група граждани изобщо като психопати е ярка проява на несъобразяване с общоприети етични принципи. Именно поради общественото влияние, с което разполага водещия, неговото изказване се възприема като внушаване на нетърпимост към лица с определена политическа принадлежност. Не могат да се възприемат твърденията на жалбоподателя, че Петър Волгин е бил провокиран от думи на слушател. Възможността за пряко включване на слушатели в предаване на живо безспорно е проявление на принципа за свободата на личното мнение, като евентуално възпрепятстване изказването на лични позиции би могло да се възприеме като цензура. Не по същия начин, обаче, се възприемат реплики на водещ журналист в национална обществена медия. Такова лице е длъжно да спазва добрия тон, представяйки персоналната си позиция относно коментираната тема. Посоченото в жалбата твърдение, че цитираното изказване е проява на иронична оценка и сарказъм и не би трябвало да се приема буквално, защото не е отправено в прекия му смисъл, не може да бъде възприето. Дори ако първоначалната реплика на водещия „Ами не е ли психо да харесваш Костов, извинете?“, изказана през смях, се възприеме като ирония, то от контекста на последващия разговор със слушателка и точните думи на водещия „.... не само ще го кажа, ами ще го повтора. Който харесва Костов, е психопат. Така че това си е диагноза“, не може да се разграничи ироничното и саркастично отношение от отправеното пряко негативно определяне на група хора като психопати. В подкрепа на възприетото от съда становище трябва да се посочи и позицията на Програмно-творческия съвет (Редколегията) на програма „Хоризонт“, представена по делото чрез извадка от Протокол № 6/14.07.2010 г. Същият е сметнал за необходимо Петър Волгин

да се извини на слушателите за „некоректния тон“ поради „остротата, с която водещият е квалифицирал своите телефонни събеседници“.

Относно направеното искане за отмяна на атакуваното НП въз основа на неприлагането от наказващия орган на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, съдът счита, че същото не може да бъде уважено. Според приетото с ТР № 1 от 12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС тълкуване на чл. 28 от ЗАНН ако съдът констатира, че предпоставките, посочени в разпоредбата, са налице, но наказващият орган не е приложил този законов текст, ще е налице основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. В конкретното производство съдът счита, че установеното с акт № 203/19.07.2010 г. нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28, ал.1 във връзка с чл. 6 от ЗАНН, тъй като са налице необходимите елементи от съставомерността на извършеното деяние, за да се определи то като административно нарушение. По делото не са установени изключително или съвкупност от многобройни смекчаващи отговорността на нарушителя обстоятелства, които да обосноват квалифицирането на извършеното от него нарушение като маловажен случай, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Поради това съдът намира, че няма предпоставки за изменение на НП в частта му досежно наложеното на жалбоподателя административно наказание „глоба“, тъй като същото е в размер, отговарящ на изискванията по чл. 126, ал. 1 от ЗРТ.

Предвид всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира, че при издаването на атакуваното НП са спазени изискванията на процесуалния и материалния закон, поради което не са налице предпоставки за неговата отмяна.

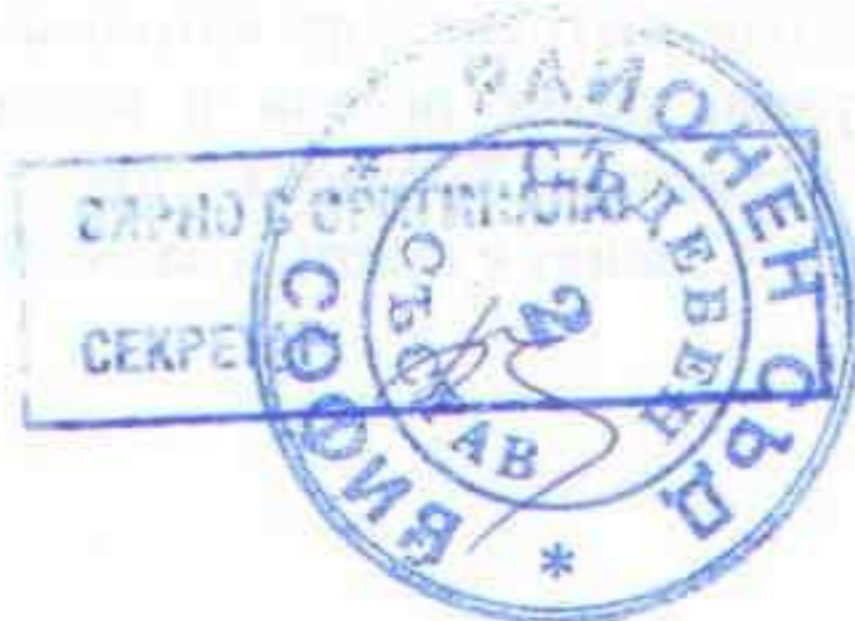
Така мотивиран и на основание чл. 63, ал.1, пр. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 50/28.09.2010 г. от 28.09.2010г., издадено от доц. Георги Лозанов Георгиев – Председател на Съвета за електронни медии (СЕМ), с адрес гр. София 1574, бул. „Шипченски проход“ № 69, въз основа на акт за установяване на административно нарушение № 203 от 19.07.2010 г., съставен от [REDACTED], на длъжност старши експерт в СЕМ, с което на БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО РАДИО, БУЛСТАТ/ЕИК: 000672343, с адрес гр. София 1040, бул. „Драган Цанков“ № 4, представлявано от Валерий Илиев Тодоров – генерален директор, на основание чл. 53 от ЗАНН, чл. 126, ал. 1 във връзка с чл. 127, ал. 2 и в нарушение на чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за радиото и телевизията е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. София, по реда на глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаването на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

2
08.01.11